Málem bych zapomněl - Gott, Karel

Málem bych zapomněl, že je taky svítání.
Málem bych zapomněl, co je věcí k dívání.
Koukám s úžasem, co nádherných scén,
těch nejvšednějších, je v žáru dní.

Málem bych zapomněl, jak horkem vzduch se chvěje,
že se dá jen tak usnout pod jabloní.
Myšlenky v klidu třídit. Jak to krásně hřeje,
když to, cos získal, člověčinou voní.

Málem bych zapomněl, jak v létě jít bos chutná,
jak příjemné je vzít do dlaně písek.
Jak listí padá k zemi jako píseň smutná,
zas musím oči otevřít !

Málem bych zapomněl, pro to svoje zpívání.
Málem bych zapomněl, co je věcí k dívání.
Koukám s úžasem, co nádherných scén,
těch nejvšednějších, je v žáru dní.

Málem bych zapomněl i na ten zvláštní pocit,
když musíš napsat, co se mihne hlavou.
Jak je to křehké s někým blízkým v jasné noci
počítat hvězdy, které nebem plavou.

Na krásné uvolnění kopnout do plechovky.
Městem se jen tak toulat, potkat náhodou
přítele, kterého jsi dávno neviděl
a tisíckrát jsi právě jeho potkat chtěl.

Ještě zbývá čas tou úžasnou chvílí žít,
ještě máme čas tou úžasnou chvílí žít.

Málem jsem zapomněl, pro to svoje zpívání.
Málem jsem zapomněl, co je věcí k dívání.
Koukám s úžasem, co nádherných scén,
těch nejvšednějších, je v žáru dní.

Málem jsem zapomněl, pro to svoje zpívání.
Málem bych zapomněl, co je věcí k dívání.
Koukám s úžasem, co nádherných scén,
těch nejvšednějších, je v žáru dní.

Rozhodně měl bych vysadit chvíli.
Do skříně zamknout svůj oblek bílý.
Měl bych jít hledat, na co jsem málem
zapomněl chvíli ve velkých sálech.

Měl bych jít hledat, co k vlastní škodě
v horečném spěchu pustit se k vodě.
Musím to vrátit, musím se vzbouřit
a přitom dál jít rytmickou bouří.

Málem bych zapomněl i na ten zvláštní pocit,
když musíš napsat, co se mihne hlavou.
Jak je to křehké s někým blízkým v jasné noci
počítat hvězdy, které nebem plavou.

Na krásné uvolnění kopnout do plechovky.

Městem se jen tak toulat, potkat náhodou .....